Kız ve Kirpi
Kurtarma
Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Kirpi Kurtarma

Aysel Banu YAVUZAL

Mia hayvanları her şeyden çok severdi. Tanıştığı her canlı hakkında yüzlerce sorusu olurdu. Bir cumartesi, komşusu ona yakınlardaki bir kirpi kurtarma merkezinden bahsetti. Mia'nın gözleri kocaman açıldı. "Gidebilir miyiz? Bugün gidebilir miyiz?" diye sordu. Komşusu gülümseyip evet dedi. Mia küçük bez çantasını kaptı ve hızla kapıdan çıktı.

Kurtarma merkezi, bahçesi çiçeklerle dolu, sıcacık bir kır eviydi. Mia kapıyı çaldı. Kısa kızıl kahverengi saçlı, ince gözlüklü, uzun boylu bir kadın kapıyı açtı. Üzerinde zeytin yeşili bir iş gömleği ve derin cepli bir bez önlük vardı. "Merhaba! Ben Dr. Penny Ward," dedi sıcak bir sesle. "Kirpi kurtarma merkezine hoş geldin."

Mia içeri adım attı ve şaşkınlıkla nefesini tuttu. Duvar boyunca yumuşak battaniyeler ve minik yemek kaseleri olan küçük bölmeler vardı. Bölmelerden birinde bir kirpi mavi bir havluya kıvrılmıştı. "Bu Pip," dedi Dr. Penny. "Pip bir bahçede hasta ve korkmuş halde bulundu. Onun yeniden güçlenmesine yardım ediyoruz." Mia, Pip'in minik siyah burnuna baktı ve içini sıcacık bir duygu kapladı.

Dr. Penny, Mia'ya kirpilere nasıl bakılacağını gösterdi. "Önce çok nazik olmalıyız," dedi. Kalın bahçe eldivenlerini giydi. "Kirpilerin sivri dikenleri vardır ve kolayca korkabilirler. Her zaman eldiven giyer ve yavaş hareket ederiz." Mia, Dr. Penny'nin Pip'in yumuşak krem rengi karnını kontrol edişini izledi. "Yaban hayatına yardım etmek gerçek bilgi gerektirir," diye açıkladı Dr. Penny. "Her hayvanın neye ihtiyacı olduğunu öğrenmeliyiz."

Mia'nın o kadar çok sorusu vardı ki. "Kirpiler ne yer?" diye sordu. "Böcek, solucan ve burada yaptığımız özel yemekleri yerler," dedi Dr. Penny. "Ve her gün taze suya ihtiyaçları vardır." Mia her şeyi defterine yazdı. Kirpilerin gececil olduğunu, yani gündüz uyuyup gece uyandıklarını öğrendi.

Sonra Dr. Penny, Mia'ya bir kirpinin bölmesinin nasıl temizleneceğini gösterdi. "Kirpiler hastalanmasın diye her şeyi temiz tutmalıyız," dedi. Mia kaseleri ovmaya ve battaniyeleri değiştirmeye yardım etti. Zor bir işti ama Mia aldırmadı. Yardım etmekten gurur duydu. "Sen doğuştan bir yardımcısın," dedi Dr. Penny gülümseyerek.

Daha sonra Dr. Penny, Pip'i muayene ederken Mia'nın izlemesine izin verdi. Özel bir stetoskopla kalp atışlarını dinledi. "Pip her gün biraz daha güçleniyor," dedi. "Yakında doğaya dönmeye hazır olacak." Mia, Pip'in küçük patilerine baktı ve mutlu oldu. "Keşke daha fazla yardım edebilsem," dedi.

Dr. Penny'nin bir fikri vardı. "Kirpiler hakkında broşürler hazırlayacak birine ihtiyacımız var," dedi. "İnsanlara bahçelerinde kirpilere nasıl yardım edebileceklerini anlatan broşürler. Birkaç tane hazırlamak ister misin?" Mia'nın yüzü aydınlandı. "Evet! Bir şeyler yapmayı çok severim!" Başlamak için sabırsızlanıyordu.

Evde Mia kağıtları, pastel boyaları ve keçeli kalemleri yaydı. Her broşürün ön yüzüne mutlu bir kirpi çizdi. Basit ipuçları yazdı: "Su koyun," "Sümüklü böcek ilacı kullanmayın" ve "Çim biçmeden önce kontrol edin." Pip'in mavi havlusundaki resmini de ekledi. Broşürler neşeli ve rengarenk görünüyordu.

Ertesi gün Mia broşürlerini kurtarma merkezine getirdi. Dr. Penny onları dikkatle okudu. "Bunlar harika!" dedi. "Ama bilgilerin doğru olduğundan emin olalım." Her ipucunu kontrol etti. "Kirpiler ekmek ya da süt yiyemez," dedi. "Bunu da ekleyelim." Mia başını salladı ve değişiklikleri yaptı. "Yaban hayatına yardım etmek uzman rehberliği gerektirir," dedi Dr. Penny. "Şimdi bu broşürler mükemmel."

Mia broşürlerini okula götürdü. Bir tanesini öğretmenine ve bütün arkadaşlarına verdi. "Kirpilerin yardımımıza ihtiyacı var!" dedi onlara. Arkadaşları broşürleri okudu ve sorular sordu. Mia gururla cevapladı. Kendini gerçek bir yaban hayatı uzmanı gibi hissetti. "Annem için fazladan alabilir miyim?" diye sordu arkadaşı Sam. Mia sırıttı ve ona bir tomar uzattı.

Okuldan sonra Mia ve annesi mahallede dolaştılar. Broşürleri posta kutularına ve topluluk panolarına koydular. Mia, her zaman kaşlarını çatan huysuz komşuya bile bir tane verdi. Adam broşürü okudu ve gülümsedi. "Kirpilerin suyu sevdiğini bilmiyordum," dedi. "Bu gece bir kase koyacağım." Mia'nın yüzü ışıldadı.

Haftalar sonra Mia kurtarma merkezini yeniden ziyaret etti. Dr. Penny'nin güzel bir haberi vardı. "Senin broşürlerin sayesinde daha çok insan kirpilere yardım ediyor," dedi. "Bu ay daha az hasta kirpimiz oldu." Mia'nın kalbi gururla doldu. Artık güçlenmiş ve doğaya salınmaya hazır olan Pip'e baktı. "Başardın, Pip," diye fısıldadı.

Salıverme günü Mia ve Dr. Penny, Pip'i güvenli bir bahçeye götürdüler. Dr. Penny kutuyu açtı. Pip minik burnunu dışarı uzattı, sonra paytak paytak çalıların arasına yürüdü. "Hoşça kal, Pip!" diye seslendi Mia. Biraz üzüldü ama çoğunlukla mutluydu. "Onun iyileşmesine yardım ettin," dedi Dr. Penny. "Ve şimdi başkalarına da yardım ettin."

Mia, yaban hayatına yardım etmenin sadece nazik olmakla ilgili olmadığını anladı. Öğrenmek ve sabırlı olmakla ilgiliydi. Dr. Penny'den öğrendiği her şeyi düşündü. "Yardım etmeye devam etmek istiyorum," dedi. Dr. Penny gülümsedi. "Zaten ediyorsun. Ve bilgi ve özenle büyük bir fark yaratabilirsin." Mia ona sımsıkı sarıldı.

Mia mutlu bir kalple eve döndü. Kalan broşürlerle dolu çantasına baktı. Daha fazlasını yapacağını biliyordu. Öğrenmeye ve paylaşmaya devam edecekti. Çünkü özenle ve uzman rehberliğinde yapılan küçük eylemler bile hayvanlar için büyük bir fark yaratabilir. Ve bu, dünyadaki en güzel duyguydu.